

18 | MLADÝM

TROŠKA DO ROŽKA

Dannie

Každý týždeň je to rovnaké. Sedem dní a každý z nich má dvadsať štyri hodín. Niekoľko ich zabíja zbytočnými činnosťami a márnymi rečami, v zájte si v sivých dňa a vlastnej práznej myse. Pre niekoho je zase deň prikrátky nato, aby stihol odškrtnúť všetky povinnosti vo svojom preplnenom diári.

Cas je rebrík bez konca. Každý deň vystúpime len o jednu priečku vyššie, ako sme boli včera. Koniec sa stráca v oblakoch, v mliečnobielom opare výšin, kde sa šplháme. Všetky priečky sa zdajú rovnaké. Dni sa zlievajú do jednofarebného príbehu.

Ludia potrebujú výnimocné chvíle, keď sa oblieču do najkrajších šiat, odýchnu si pri obľúbených činnostach, darujú iným svoj čas. Každý týždeň

má takýto deň. Na konci každého týždňa je nedela.

Dnes mnohí v ruchu nákupných centier a zamestnaní zabudli na čaro tohto neobvyčajného dňa. Ladislav Mriačko nazval lásku nedelou žitia. „Kto si zo všedného dňa robí nedelu, nieve, čo nedela je, jeho život je chudobnejší,“ napísal v knihe Smrť sa volá Engelchen.

Skeptici tvrdia, že nemá zmysel oslavovať, keď sa sviatky, vrátane nediel, stali len dobrou príležitosťou veľkého zárobku pre obchodníkov. Ukažuje sa, že svet potrebuje návrat do starých čias, k starým hodnotám, keď ľudia na konci týždňa zanechali prácu, vyparadili sa a kráčali načerpať pokoj do kostola. Sviatky boli naozaj oslavou toho, na čo sa dnes už neraz zabúda.

Nedela, ako aj každý sviatok, sú špeciálou príležitosťou aktívne prezívať vzťahy. Nachádzať v nich radosť a bezpečný prístav. Venovať svoj vzácný čas hlavne opusteným, trpiacim a chorým. Nájsť si čas pre tú najdôležitejšiu osobu, pre Darca darov premnohých, ktorý daroval ľuďom sviatočné dni. Určite je to dobrá investícia. Pretože Syn človeka je Pánom aj nad nedelou.

DANNIE

PRIJAJ SA K NÁM. NAŠE KONTO NA FACEBOOKU SA VOLÁ MLADÝM KN.

ČO STE (NE)VEDELÍ

Najrýchlejšie šíriacim sa dorozumievacím jazykom sú v súčasnosti emotikony. Až osem z desiatich ľudí využíva takzvané smajlíky pri elektronickej komunikácii. Väčšina ľudí má pocit, že obrázkami sa dokáže lepšie vyjadriť ako slovami. Emotikony pochádzajú z Japonska, kde ich ľudia využívali na internetových stránkach a v elektronických správach. Od tial sa ich používanie rozšírilo do celého sveta.

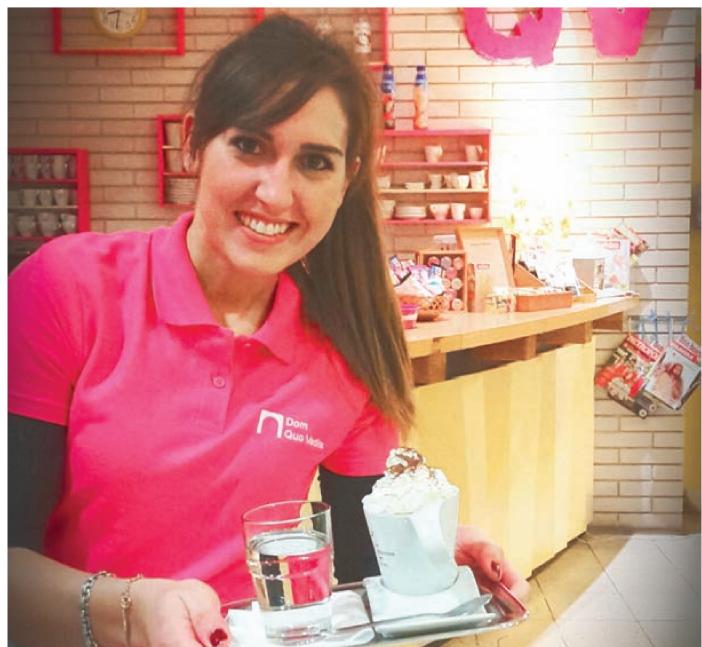

Kn

ILUSTRačNá SNÍMKa: ISIFa/SHUTTERSTOCK

NA POTULKÁCH CENTRAMI PRE MLADÝCH

Dom Quo vadis evanjelizuje kávou a dobrovoľníkmi

Dom Quo vadis je určený najmä pre mladých pracujúcich ľudí, no stretávajú sa v ňom aj študenti či klub seniorov.

V centre Bratislavы nájdete miesto, kde vám dobrovoľníci okrem dobrej kávy ponúknu úsmev a prijatie.

Dom Quo vadis bol za minulého režimu predajňou Sovietskej knihy. Po revolúcii, keď Katolícka cirkev dostala naspať tieto priestory, bolo snom vtedajšieho farára Antona Kebla rozbehniť duchovné centrum, ktoré bude miestom stretania, vzdelávania a evanjelizácie. V roku 1996 sa začala nová história Domu Quo vadis. Jeho zakladateľkou bola Mária Gregorovičová, ktorá dom spolu s dobrovoľníkmi zverila Panne Márii. Kriticky bol rok 2008, keď ubudli dobrovoľníci a dom musel byť na niekoľko mesiacov zatvorený.

Od jesene 2009 ho prevzala do svojich rúk skupina dobrovoľníkov okolo Moniky Hricákovej. Ich snom bolo vytvoriť kresťanskú čajovňu, ktorá by sa stala miestom na stretnutia. Cez sieť infomailu (informačný newsletter, ktorý viac ako 12 rokov buduje Monika) prišli nadšenci pre dobrovoľnícku evanjelizačnú kaviareň, ktorých Monika „zmazanázovala“ ešte ako študentka teologie.

Kvalitné produkty

Dom Quo vadis je určený najmä mladým pracujúcim ľuďom, no stretávajú sa v ňom aj študenti či klub seniorov. Dom je otvorený všetkým ľuďom dobrej vôle. Stavil na kvalitu ponúkaných produktov – objednať si môžete Fair Trade kávu, kvalitnú belgickú čokoládu či čapovanú kofolu. Okrem kvalitnej kaviarne, ktorá funguje zásluhou vyše štyridsať dobrovoľníkov, je každý mesiac v galérii nová výstava, premietanie filmov, koncerty, diskusie či prednášky. V dome nájdete aj knižnicu, modlitbové spoľočenstvá a taktiež psychologickú poradňu.

Priestory domu sú každý deň poskytované modlitebným spoločenstvám, neziskovým organizáciám alebo občianskym združeniam. Týždenne sa v dome vystrieda približne 25 spoločenstiev. Na poschodi je prednášková miestnosť pre 90 poslucháčov. V kaviarni nájdete košíčky s Božím slovom, ktoré si návštěvníci môžu zobrať. Na nástenke visia plagáty upozorňujúce na rôzne podujatia, ktoré sa dejú v Cirkvi.

Vďaka komu to funguje

Dobrovoľníci sú najdôležitejšou časťou projektu. Ochota slúžiť a obetovať sa to sú ich základné charakteristiky. Nepracujú iba za barom, ale aj v knižnici, účtovníctve, pri grafike, opravách či upratovaní. Aj takýmto spôsobom tím dobrovoľníkov buduje vzťahy. Práve svedectvo žitného láskyplného, prijímajúceho a pomáhajúceho kresťanstva je to, čo dokáže ľudí prifahovať.

Dôležitou súčasťou tímu je aj kaplán Pavol Mikula, ktorý sa okrem duchovnej stránky venuje aj praktickým činnostiam.

Významnú službu robí Katka Staňová, ktorá koordinuje projekty, najmä Európsku dobrovoľnícku službu. Prostredníctvom nej v dome hostuje už tretí dobrovoľník z krajín Európy. Tím takto obohatila Finka Sanni, Nemka Hanna a Španiel Pablo. Okrem toho je v dome aj dobrovoľník z Egypta.

Ceny sú dobrovoľné

Fungovanie Domu Quo vadis je špecifické. Dobrovoľníci sa spoliehajú na štedrosť hostí. Nemajú stanovené ceny, vďaka podpore hostí však dokážu fungovať.

„Je zaujímavé vidieť, ako sa tvária ľudia, keď sa pýtajú, čo kolko

stojí. Každý je rád, že nemusí v dnešnej uponáhľanej dobe mať presnú sumu, ako je to v iných kaviarniach nevyhnutnosťou. Vidím, akú majú ľudia radosť z toho, že sa porozprávali s kamarátmi, že sa tu dobre cítia a radi sa sem vrátia aj inokedy. A pri vhodení peňazí ich teší, že peniaze mohli dať s radosťou,“ hovorí dobrovoľník Števo.

Maják uprostred hlavného mesta

Dom Quo vadis má za cieľ byť majákom a duchovným centrom v strede hlavného mesta a povzbudiť ľudí svedectvom žitného kresťanstva. Zároveň chce pomáhať ľuďom, ktorí tam prídu, aby našli svoje poslanie, povolanie a talenty a mohli sa rozvíjať.

„Naším snom je, aby sa v budúnosti mohli takéto katolícke domy evanjelizácie rozširovať aj do iných miest. Dúfame, že svojou službou inšpirujeme ďalších. Svoje „know-how“ ponúkame ďalej, pretože veríme, že aj inde sú ľudia, ktorí chcú slúžiť iným, aby mohli prísť bližšie k Bohu,“ hovorí Monika.

Viac o Dome Quo vadis nájdete na stránke www.domquovadis.sk.

-MH-

SNÍMKY: ARCHÍV -DQV-

Dom Quo vadis nájdete v strede Bratislavы na Hurbanovom námestí.

Kaviareň ponúka kvalitné produkty ako Fair Trade kávu či belgickú čokoládu.

Ohlasy dobrovoľníkov z Domu Quo vadis

Najdôležitejšou súčasťou Domu Quo vadis sú dobrovoľníci.

VANDA: „Pri tejto práci som spoznala veľa nových a dobrých ľudí. Je to pre mňa určitým spôsobom relax, pretože v práci mám skôr psychickú zátaz a táto služba je pre mňa odreagovaním. Som rada, že môžem urobiť niečo pre druhých.“

TOMÁŠ: „V meste mi chýbal priestor „pozitívnej deviácie“, miesto na oddych, kde sa zložím, keď mám hodinu čas a nechcem sedieť v zafajčenom bare. Bol som jedným z tých, ktorých veľmi oslovia myšlienka kresťanskej kaviarne. Leto 2010 som teda strávil v Dome brúsením, plnením a čalúnením, aby sme ho na jeseň vynovený znovuotvorili. Fascinuje ma, že sa pre myšlienky, druhého domova nadchýna toľko dobrovoľníkov. Dúfam, že sa nájdu aktívni ľudia aj v iných mestách a otvoria ďalšie domy s názvom Quo vadis.“

PAULA: „Dom Quo vadis nie je len obyčajnou kaviarňou, kde si oddechnete pri vynikajúcej čokoláde, skvelom čajíku či Fair Trade kávičke. Je to výnimočné miesto stretnutia duchom mladých ľudí, ktorí obohatia váš život. Skutočnosť, že to celé funguje na dobrovoľníkoch, je pre mňa Božím zázrakom. Hovorí o tom aj naše motto: Pán sa stará. Vďaka Bohu a dobrovoľníkom je Dom Quo vadis duchovným srdcom mesta Bratislavы, kde zažijete príjemné chvíle.“

MARIÁN: „Už po prvých službách som si začal uvedomovať, že je to oveľa viac ako služba v kaviarni. Paniuje tu priateľská atmosféra a je to pre mňa akýsi relax po práci v bežnom zamestnaní.“

ADKA: „Dom Quo vadis je pre mňa miestom stretnutia nielen s ľuďmi, ale aj stretnutím s Bohom v službe.

Je miestom, kde pri šálke lahodnej kávy alebo čaju, pripravených a naservírovaných s láskou a úsmevom našimi dobrovoľníkmi, dokážem vychutnať aj tú chvíľu, keď mi utiekol vlak a môžem v teplučku a príjemnom prostredí počkať na ďalší. Ďakujem, že je takéto miesto v Bratislave a môžem byť jeho malou súčasťou.“

PAULINE: „Prišla som do Bratislavы za novou prácou. Nikoho som však nepoznala. Modlila som sa a dúfala som, že možno nájdem dobrovoľníčku prácu a stretnem nových ľudí. Moje modlitby boli vypočuté, keď som na internete našla Dom Quo vadis a bola mi ponúknutá práca v službe. Ľudia sú k mne veľmi milí. Teším sa na nedele a na moju službu. Vychutnávam si pocit byť súčasťou tímu.“

PRIPRAVILA: -MH-